

Saldus skonis Dievui

Pagrindinė eilutė: "Kunigas visa tai sudegins ant aukuro. Tai yra deginamoji auka, maistinė auka, VIEŠPAČIUI malonus kvapas."

Kunigų 1:9

***Pasirinktas Šventasis Raštas:
Kunigų knygos 1:1-17***

Kvapo pojūčio simbolika Šventajame Rašte naudojama aukos ir atsidavimo mintims perteikti. Laiške efeziečiams 5, 2 apaštalas sako: "Eikite meilės keliu, kaip ir Kristus mus pamilo ir atidavė save už mus kaip kvapnią atnašą ir auką Dievui". Šiais žodžiais Paulius mintimis sugrąžina mus į Izraelio palapinės apeigas, kai, atliekant apeigas, ant auksinio aukuro Šventajame skyriuje buvo deginami smilkalai, kurių kvapas prasiskverbavo už antrosios uždangos į Švenčiausiąją. Šio veiksmo instrukcijose buvo nurodyta, kad turi būti "Taip smilkalai reguliariai deginami Viešpaties akivaizdoje ateinančioms kartoms". Išėjimo 30, 1-8.

Palapinės apeigas reglamentuojantys nurodymai buvo labai tikslūs. Izraelio sutaikinimo dieną vyriausiasis kunigas Aaronas nunešdavo aukų už nuodėmes kraują į Švenčiausiąją, kad juo apšlakstytų gailestingumo versmę. Tačiau prieš tai reikėjo prie Aukso aukuro sudeginti smilkalus, kad jų dūmai ir kvapas prasiskverbtų į Švenčiausiąją prieš Aaronui praeinant po uždanga. Jei tai nebūtų padaryta, įžengęs į Švenčiausiąją, jis būtų miręs. (Kunigų 16, 11-14). Degančių smilkalų dūmai ir kvapas buvo įrodymas, kad aukojimo darbas buvo tinkamai atliktas ir priimtinas Dievui.

Gyvulinės aukos, deginamos ant geležinio aukuro, taip pat buvo laikomos "malonaus kvapo Viešpačiui", kaip parodyta mūsų pagrindinėje eilutėje ir jos kontekste. (Kunigų 1:5-9). Mėsos, arba grūdų, aukos, deginamos ant aukuro pagal Viešpaties nurodymus, taip pat buvo laikomos "malonių kvapu". Kunigų knygos 2:1-9

Visos anksčiau minėtos Izraelio apeigos, kurios buvo laikomos "malonių kvapu", įvairiais būdais nurodė į Jėzaus tarnystę, paklusnumą ir auką, kuri kilo pas Dievą kaip "kvapni atnaša". (Ef 5, 2). Pasišventę Mokytojo sekėjai taip pat kviečiami aukotis ir

krikštytis į Jėzaus mirtį. (Rom 12, 1; 6, 3-4). Krikščionių aukojimo darbas ypač nukreiptas į "Kristaus kūno" bičiulių labui. 1 Korintiečiams 12, 12-14. 27

Laiške filipiečiams 4, 18 apaštalas Paulius, užsimindamas apie Filipų bažnyčios pasiaukojimo įrodymą, kai ji, būdama kalėjime Romoje, atsiuntė jam dovaną, vadina ją: "Kvepianti atnaša, Dievui maloni auka". Čia turime paties Pauliaus autoritetą, leidžiantį Izraelio palapinės pamokas taikyti Bažnyčiai. Be to, tai rodo, kad Dievas tikrina mūsų atsidavimo Jam nuoširdumą pagal mūsų tarpusavio aukos ir tarnystės nuoširdumą.

Kvapo pojūčio simbolika turėtų padėti mums atskirti tikrą atsidavimą Dievui nuo paprasto tarnavimo iš lūpų į lūpas. Jei neaptinkame jokio pasiaukojimo "kvapo", galime susimąstyti, kaip giliai Tiesa yra užvaldžiusi mūsų dvasinį gyvenimą. Mūsų Tiesos vizija turėtų atskleisti pasiaukojimo ir tarnavimo kitų labui privilegiją, o mūsų širdies atsidavimas Viešpačiui turėtų paskatinti mus greitai atiduoti savo gyvybę, kad kiti būtų palaiminti. Taip saldus mūsų atsidavimo kvapas bus stiprus. Jn 15, 13; 1 Jn 4, 7-11